

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.256/2025/24.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. év március hó 3. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 10.B.59/2024/31. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 4 (négy) évre enyhíti, melynek végrehajtási fokozatát börtönben állapítja meg.

Terhelt1 I. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Terhelt2 II.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 8 (nyolc) évre enyhíti.

Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés kiszabását mellőzi.

A vagyonelkobzást Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában a lefoglalt és a Pest Vármegyei Rendőrfőkapitányság 13000/1095/2021. bü. számú összesített bűnjeljegyzékén 24-31., 40. és 44. tételszáma alatt nyilvántartott összesen 1.548.000 (egymillió-ötszáznegyvennyolcezer) forintra, 270 (kettőszázhetven) euróra és 10 (tíz) leire rendeli el.

Az összesített bűnjeljegyzék 21. tételszáma alatt nyilvántartott "wolf" papírszatyrot és a benne tárolt 1 (egy) darab Bosch kávédarálót, farudat, fekete vasdarabot és fadarabot elkobozza.

Amennyiben a kiadni rendelt dolgok átvételére jogosult a jogerős határozat közlésétől számított 3 (három) hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor az állam tulajdonába kerül.

Az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatokat Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában akként pontosítja, hogy 2021. november 17. napjáig őrizetben, 2022. november 15. napjáig letartóztatásban volt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Terhelt2 II.r. vádlott által 2025. április 24. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

[1] A Pest Vármegyei Főügyészség a 2024. június 13. napján kelt NF.1970/2021/86. számú vádiratában Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottal szemben a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kereskedéssel jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette, mint társtettes, míg Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklása büntette miatt emelt vádat.

[2] A Budapest Környéki Törvényszék a 2025. április 24. napján kihirdetett 10.B.59/2024/31. számú ítéletével Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettében.

[3] Ezért Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottat 5-5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 6-6 év közügyektől eltiltásra és mindkét vádlottat 300 napi tétel, napi tételenként 3.000,- forint, összesen 900.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre való átváltoztatásáról, illetve a tőlük lefoglalt 1.715.000,- forintra vagyonek Kobzást rendelt el.

[4] Terhelt2 II. r. vádlottat 9 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 10 év közügyektől eltiltásra és 300 napi tétel, napi tételenként 3.000,- forint, összesen 900.000,-

forint pénzbüntetésre ítélte. Meghatározta a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, a szabadságvesztésbe beszámította az előzetes fogvatartásban és lakóhelyhez kötött bűnügyi felügyeletben töltött időt, és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre való átváltoztatásáról.

[5] A lefoglalt mobiltelefonokra vagyonekbozást rendelt el, a kábítószereket és az ehhez szükséges eszközöket elkobozta. A tomfát és gázriasztófegyvert a lefoglalás megszüntetése után a pénzbüntetés és a bűnügyi költség megfizetésére visszatartotta, valamint rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

[6] A törvényszék ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést az I. r. és III. r. vádlott terhére a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás súlyosítása érdekében. Az I. r. és III. r. vádlott és védőjük felmentésért, a II. r. vádlott megalapozatlanság és téves minősítés miatt, a II. r. vádlott védője eltérő minősítés és a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.248/2025/9. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlottak és védőik fellebbezését nem tartotta alaposnak.

[8] Megállapította, hogy a fellebbezések irányultságára tekintettel a másodfokú felülbírálat terjedelme mindhárom vádlott vonatkozásában teljes körű.

[9] A vádhatóság meglátása szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le az eljárást, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabályt nem sértett. Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte, és azokat egyenként és együttesen értékelve állapította meg a történeti tényállást.

[10] A vádhatóság szerint azonban az ítéleti tényállás részben megalapozatlan, mely azonban kiküszöbölhető a másodfokú eljárásban az ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján. A törvényszék a lefoglalt kábítószeres mennyiségét részben iratellenesen állapította meg, és tényből tényre nem minden esetben vont le megfelelő következtetést. Így az ítélet [21] bekezdésében egyes mennyiségeknél a bruttó, míg másoknál a nettó tömeget vette számításba, a helyes össztömeget azonban a bruttó mennyiség helyett a nettó tömeg számításba vételével kell megállapítani. Így a bruttó 195,89 gramm amfetamin az igazságügyi vegyészszakértői vélemény alapján nettó 87,95 gramm, vagyis az összmennyiség 359,62 gramm. Az ítélet [23] bekezdésében a 2,06 gramm marihuána mennyiségének pontosítása szükséges azzal, hogy az bruttó tömeg volt. A [27] bekezdésben a marihuána tömege tévesen került feltüntetésre, az igazságügyi vegyészszakértői vélemény alapján a marihuána nettó tömege helyesen 0,22 gramm volt. A [37] tényállási pontban az elsőfokú bíróság nem a vádlottakra legkedvezőbb, az NSZKK által a feketeipiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmáról szóló táblázatban rögzített 0,1 %-os hatóanyag-tartalommal számolt. A legkisebb hatóanyag-tartalom figyelembe vételével a III. r. vádlott által tanú2nak átadott marihuána hatóanyag-tartalma 0,048 grammra tehető, ami a csekély mennyiség felső határának 0,8%-a, a jelentős mennyiség alsó határának 0,04 %-a. Erre tekintettel az ítélet [38] bekezdésében a II. r. vádlottól lefoglalt és értékesítésre szánt, valamint a III. r. vádlotton keresztül értékesített kábítószer összmennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 1126,04 %-a, azaz 11,26-szorosa.

[11] Az ügyészség álláspontja szerint a törvényszék a tényállás alapján okszerűen következtetett mindhárom vádlott bűnösségére. A bűncselekmény minősítése szintén

törvényes, megfelel az elkövetéskori anyagi jogszabályoknak és a következetes bírósági gyakorlatnak, melyet az ügyészség az 1/2007. BJE rendelkezéseire és eseti döntésekre hivatkozással támasztott alá. Az I. r. vádlott ugyanis az általa lakott ingatlanban többféle, a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó hatóanyag-tartalmú kábítószer, egymillió forintot meghaladó összegű készpénzt, valamint a kábítószer méréséhez, adagolásához és csomagolásához használt digitális mérleget, kávédarálót tartott. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor mindebből arra következtetett, hogy az I. r. vádlott a kábítószer-kereskedelem büntettét kereskedés elkövetési magatartással valósította meg. A törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett, a bizonyítékok értékelése mindhárom vádlott vonatkozásában törvényes és ésszerű, a logika szabályainak megfelel. A törvényszék meggyőző érveléssel támasztotta alá, hogy mely okokból nem fogadta el a vádlottak védekezését, illetve vallomásukat az egyéb aggálytalan bizonyítékok közül melyek és miként cáfolták.

[12] A vádhatóság úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket döntően feltárta. További súlyosító körülményként kell számításba venni a vádlottaknál, hogy többféle kábítószer vonatkozásában valósították meg cselekményüket, valamint, hogy a II. r. vádlott a cselekmény elkövetésének idején kétféle kábítószer fogyasztott. A vádhatóság szerint a szabadságvesztés tartama a II. r. vádlott tekintetében eltúlzottan súlyosnak nem tekinthető, és alkalmas a speciális és generális prevenciók célok elérésére. A büntetés mértéke azonban az I. r. és III. r. vádlott esetében indokolatlanul enyhe, az enyhítő körülmények nyomatéka nem indokolja kellőképpen az irányadó büntetési tételkeret alsó határának megfelelő tartamú szabadságvesztés kiszabását, a kiszabott büntetés nem fejezi ki az általuk elkövetett bűncselekmény konkrét társadalomra veszélyességét. Esetükben a terhükre rótt bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára figyelemmel a büntetési célok kizárólag hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásával érvényesülhetnek. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatával és a feltételes szabadságra bocsáthatósággal kapcsolatos rendelkezések törvényesek. Az elsőfokú bíróság törvényesen ítélte pénzbüntetésre a vádlottakat, annak mértékét megfelelő mértékben határozta meg, és helyesen rendelkezett meg nem fizetés esetén annak átváltoztatásáról. Az elsőfokú bíróság törvényesen szabott ki a vádlottakkal szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetést, azonban annak tartamát az I. r. és III. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés felemelt mértékéhez igazodóan szükséges meghatározni.

[13] A vádhatóság egyetértett a vagyoneklobzás alkalmazásával a lefoglalt készpénzre és mobiltelefonokra vonatkozóan, mivel a vádlottak kétséget kizáróan nem bizonyították, hogy e vagyon törvényes forrásból származik. Álláspontja szerint azonban tévedett a törvényszék a vagyoneklobzás alá eső vagyon összegének meghatározásakor, illetve amikor azt egyetemlegesen rendelte el az I. r. és III. r. vádlottakkal szemben. Az I. r. és III. r. vádlottól lefoglalt 1.548.000,- forint, 270 euró és 10 román lei készpénz teljes összege vagyoneklobzás alá esik. Az ügyészség utalt a 69/2008. BK véleményre és a Kúria eseti döntéseire, melynek értelmében, amennyiben a bűncselekmény kapcsán több elkövető gazdagodott, és nem merült fel adat arra, hogy a vagyon egymás közötti elosztása nem egyenlő arányban történt, a vagyoneklobzást egyforma arányban kell megállapítani. Erre figyelemmel az I. r. és III. r. vádlottal szemben a vagyoneklobzást fele-fele arányban kell elrendelni. A vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezést úgy szükséges pontosítani, hogy azt a gazdasági hivatalnál bevételezett három darab mobiltelefonra, valamint az iPhone 13 típusú mobiltelefonra terhelt2 szemben, az iPhone 12 Pro Max típusú mobiltelefonra terhelt1val szemben szükséges elrendelni. Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a bűnjeljegyzék 9. tételszáma alatt szereplő 199.000,- forint készpénzről, ezen összeget a lefoglalás megszüntetése után tanú8nak kell kiadni. Az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni továbbá a bűnjeljegyzék 21. tételszáma alatt szereplő, kábítószer adagolásához használt dolgokról is, ezért azok elkobzása szükséges.

[14] A vádhatóság észrevételezte, hogy a II. r. vádlott fogvatartási adatai pontosításra szorulnak, a II. r. vádlott 2021. november 17. napjáig volt őrizetben, és 2022. november 15. napjáig volt letartóztatásban.

[15] Mindezek alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét akként változtassa meg, hogy az I. r. és III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, a vagyonek Kobzása vonatkozó rendelkezést korrigálja, rendelkezzen azokról a tárgyakról, melyekről az elsőfokú bíróság elmulasztott határozni, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti pontosításokkal hagyja helyben.

[16] Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indoklásában kifejtette, hogy egyetért az ügyési indítvánnyal a mennyiségek számítása kapcsán, de álláspontja szerint a terhelő tanúk vallomása nem alkalmas a tényállás megállapítására. A társtettesi minőségre nincs bizonyíték, Terhelt3 III. r. vádlott az elfogáskor bizonyítottan külföldön dolgozott, így az ő tudattartalmára vont következtetés az iratok tartalmával ellentétes és megalapozatlan. A lakásban tárolt kábítószer a II. r. vádlott tulajdona volt, akinek bejárása volt a lakásba akkor is, amikor az I. r. és III. r. vádlott nem tartózkodtak otthon. A lakásban nem kirívóan nagy összegű készpénzt találtak, ami a rendszeres kereskedelemre utalna. Az elsőfokú bíróság szerint Terhelt1 tudott a kábítószer lakásban való elhelyezéséről, vagyis ő készletezett, de az ítélet többletmagatartást nem állapított meg. A védő meglátása szerint az I. r. vádlott tevékenységére semmilyen adat nem merült fel, a kábítószer elhelyezéséről való tudomásszerzés pedig nem egyenlő azzal, hogy ő azt társtettesként készletezte. A védő kifejtette, hogy a Terhelt2 érdekkörébe tartozó tanúk vallomása hiteltelen, arra tényállás nem alapítható, közülük tanú2 és tanú19 vallomása volt konzekvens, de azokat is a többi, azonos érdekkörébe tartozó tanú nyilatkozatával együtt kell értékelni. tanú17 tanú jelenlétét a II. r. vádlott által indítványozott tanúk alátámasztották, ezért indokolt lett volna szembesítésük. Terhelt2 tanúival szemben az I. r. és III. r. vádlott által indítványozott tanúk nem függték tőlük, ehelyett ők a vádlottak életvitelére, vagyoni és jövedelmi viszonyaikra nyilatkoztak, de vallomásukat a törvényszék nem vonta az értékelése körébe. Terhelt1 nyilatkozatát, aki szerint nem járult hozzá a lakásban a kábítószer tárolásához, csak Terhelt2 vallomása cáfolja. A lefoglalás idején Terhelt3 kb. 1500 km-re tartózkodott a cselekmény elkövetésének helyétől, arra pedig nincs adat, hogy korábban volt a lakásban kábítószer. Ha Terhelt2 árusított kábítószer, akkor nem volt indoka annak, hogy az ő dolgozóinak a III. r. vádlott adjon el drogot. Az I. r. és III. r. vádlott viszont rendelkezett az életvitelüknek megfelelő jövedelemmel.

[17] Mindezek alapján Terhelt3 III. r. vádlott bizonyítékok hiányában való felmentését indítványozta. terhelt1 I. r. vádlott magatartása nem kereskedelem, nem is kereskedelmi célból való megszerzés, és nem e célból történő készletezés. Terhelt1 akarata és szándéka ellenére édesapja rövid időre az általa bérelt lakásban tárolta a II. r. vádlott tulajdonát képező kábítószer. A birtoklás az I. r. vádlott terhére nem állapítható meg, ezért a vádlott védekezéséhez igazodva felmentését kérte.

[18] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indoklásában elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodsorban az ítélet megváltoztatását, a cselekmény kábítószer birtoklása büntetnének minősítését, és ennek megfelelő joghátrány kiszabását, harmadlagosan a büntetés markáns enyhítését indítványozta.

[19] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket. A tanúk vallomása ugyanis töredékes, egyes tanúk a nyomozás során nem is tettek vallomást, a nyilatkozataikban felmerülő ellentmondásokat nem tisztázták, így az elkövetési magatartás bizonyítására nem alkalmasak. A védő meglátása szerint a tényállás tisztázásához tanúként kellene kihallgatni tanú3et, és őt szembesíteni kellene tanú25 tanú20, tanú24 és tanú4 tanúkkal, valamint tanú2 és tanú17 szembesítése, illetve tanú14 tanúkihallgatása szükséges. A bizonyítás körében ilyen nagymértékű mulasztás az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezheti.

[20] A védő a kereskedés elkövetési magatartás megállapítását vitatta, mivel arra nem áll rendelkezésre kétséget kizáró bizonyíték. A kereskedéshez nem elég a pusztá birtoklás és nem elég a feltételezett készletezés rögzítése, hanem bizonyítani kell a haszonszerzésre törekvő forgalmazásban való közreműködést. A vádlottak közül egyedül a II. r. vádlott rendelkezett jelentősebb bejelentett jövedelemmel. Az elsőfokú ítélet azonban több helyen „kizártsági” érvelést alkalmaz a vádlotti védekezés elvetésére, és a készpénz és a lefoglalási helyek szokatlanságából vont következtetést a kereskedésre. A készpénz, a mérlegeszközök, illetve a kábítószer mennyisége legfeljebb indirekt indikáció, de nem pótolja a forgalmazás konkrét bizonyított tényállási elemeit. A továbbértékesítésre szánt jelleget tényszerűen, bizonyítékokkal kell igazolni, nem pusztá következtetés útján. A védő kiemelte, hogy a fellebbezés nem a kábítószerrel kapcsolatos teljes érintettséget tagadja, hanem a kereskedői jelleg kétséget kizáró bizonyíthatóságát vitatja. Ezért meglátása szerint a másodfokú eljárásban különösen azt kell vizsgálni, hogy a lehallgatási részletek valóban értékesítési szituációt rögzítettek-e, a tanúvallomások közvetlenek vagy hallomás jellegűek, illetve, hogy az elsőfokú bíróság által elutasított bizonyítási indítványok a minősítést érintő megalapozatlanságot eredményeztek-e. A védelem által csatolt két, saját kezűleg írt nyilatkozat azt támasztja alá, hogy a korábbi terhelő tanúvallomások hamisak, illetve kierőszakoltak lehettek, ezért e vallomások bizonyítékkénti értékelését indítványozta. Hivatkozott arra, hogy a vádlott hat éve áll büntetőeljárás hatálya alatt, amely nem felel meg az ésszerű és tisztességes határidőn belüli befejezés követelményének. Ennek a körülménynek az értékelése a büntetés mértékének jelentős csökkentését kell, hogy eredményezze. Utalt továbbá arra, hogy a vádlott korábbi büntetésének súlyosító hatása jelentéktelen, mivel azóta jelentős időmúlás következett be, mely szintén a kiszabott büntetés enyhítését indokolja.

[21] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[22] A nyilvános ülésen a vádlottak személyi körülményeikről nyilatkoztak.

[23] Terhelt1 I. r. vádlott orvosi dokumentációval igazolta, hogy egészségi állapota rosszabbodott, emiatt munkahelye változott. Jelenleg a Nagykörösi úti nagybani piacon részmunkaidőben vállal munkát, heti 2-3 nap dolgozik, melyből naponta 20.000,- forint jövedelemre tesz szert.

[24] Terhelt3 III. r. vádlott a nagybani piacon az ételárusításból havonta 800.000,- forintot keres, emellett a cég2nél is dolgozik, ebből alkalmanként 50.000,- forint jövedelme származik.

[25] A nyilvános ülésen az I. r. és III. r. vádlott védője perbeszédében az írásban benyújtott fellebbezésében foglaltakat maradéktalanul fenntartotta. Utalt a készletezés, a társtettség és a tanúk kapcsán az írásbeli fellebbezésében írtakra azzal, hogy tanú19 tanút azóta kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt letartóztatták.

[26] A II. r. védője az írásbeli fellebbezésében foglalt érveit és indítványait fenntartotta. Kiemelte, hogy tanú25 tanú20 és tanú17 nem látott a II. r. vádlottnál kábítószer, tanú3 becsatolt vallomása alapján pedig felmerülhet a többi tanúvallomás hamissága. A szembesítésen jelen volt ügyész megállapította, hogy a II. r. vádlott igazat mondott, a gyerekszobában talált kábítószer pedig csak az I. r. és III. r. vádlott tulajdonát képezhet. Mindezek alapján a vádmódosítást aggályosnak ítélte.

[27] Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán kiemelte, hogy az apja hazugságaival belekeverte őket az ügybe, az apja emberei hamisan vallottak az élettársára, akinek a kocsiját sem ismerték. Korábban félt az apjától, aki fenyegette, de ez azóta elmúlt, most már erősebbnek érzi magát.

[28] A II. r. vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy a helység2 ingatlanba nem vitt drogot, nincs köze az ott történetekhez, és nem követett el bűncselekményt.

[29] A III. r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ártatlanságát hangoztatta azzal, hogy a gyerekszobában nem volt kábítószer, ő azzal nem kereskedett, apósa ráhatására tettek rá nézve terhelő vallomást a tanúk, holott ő folyamatosan dolgozott.

[30] Az ügyészi fellebbezés a járulékos kérdések tekintetében alapos, a védelmi fellebbezések az enyhítésre vonatkozóan vezettek eredményre.

[31] A kétirányú fellebbezések folytán eljáró ítéltábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A védelmi fellebbezések irányára tekintettel az ítélet korlátozott felülbírálatának nem volt helye, azaz a revízió kiterjedt az eljárási szabályok betartására, a tényállás megalapozottságára, a bűnösségre, a bűncselekmények minősítésére, a büntetéskiszabásra és az egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálatra tartozó kérdésekre függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

[32] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan abszolút eljárási szabálysértés, amely – figyelemmel a Be. 608. § (1) bekezdése b), c), d) és f) pontjaiban foglaltakra – a felülbírálat tárgyát képező ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására indokolná. A törvényszék hatáskörrel és illetékességgel rendelkezett az ügy elbírálására, az ítélet meghozatalában nem vett részt kizárt bírósági tag, a tárgyaláson valamennyi személy részt vett, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező, továbbá az ítélet rendelkező része és indokolása nem ellentétes.

[33] A törvényszék nem valósított meg olyan, a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott relatív eljárási szabálysértést sem, amely lényeges hatással lett volna az eljárás

lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására.

[34] Az elsőfokú bírósági eljárásban a vádlottak és a védők a törvényes jogaikat, ezen belül a kérdezési, észrevételezési és indítványtételi jogukat korlátozás nélkül gyakorolhatták, a törvényszék a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket betartotta, a bűnösség megállapítása, a cselekmény Btk. szerinti minősítése és a büntetés kiszabása tekintetében az indokolási kötelezettségének kellően eleget tett [Be. 609. § (2) bekezdés a), b) és d) pont].

[35] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, a vádlottakat, továbbá az ítéletben megjelölt tanúkat kihallgatta. Az eljárás során a vádlottak vallomást tettek és érdemi védekezést terjesztettek elő. A tanúkihallgatások kapcsán az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a kábítószer-fogyasztó tanúkat törvényesen figyelmeztette arra, hogy a vallomást megtagadhatják az önvád tilalmának elve okán.

[36] A tárgyaláson a törvényszék a szakvéleményeket, a releváns okirati bizonyítékokat, valamint a lehallgatási anyagokat felolvasással és ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette. A vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[37] Az ítéltábla a felülbírálat során arra az álláspontra jutott, hogy a védők meggyőződésével szemben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem szenved hiányosságban és a törvényszék a tényállás-megállapítási kötelezettsége keretében a vádat is kimerítette.

[38] Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás azonban részben megalapozatlan, pontosításra, illetve kiegészítésre szorul, mely csupán számítási hibából adódott, ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok tartalma, és helyes ténybeli következtetés alapján helyesbítette. A nyilvános ülésen elhangzottak miatt szükséges továbbá korrigálni az ítélet személyi részét is.

[39] Terhelt1 I. r. vádlott a nagybani piacon részmunkaidőben dolgozik, melyből havonta 160.000 - 240.000,- forint jövedelme származik. (ítélet [5] bekezdés)

[40] Terhelt2 II. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2022. október 6. napján kelt és jogerős 5.B.10.621/2022/10. számú ítéletével kábítószer birtoklásának vétsége és bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt halmazati büntetésül 280.000,- forint pénzbüntetésre és 1 év 6 hónap közötti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Elkövetési idő: 2021. május 12. (ítélet [13] bekezdés)

[41] Terhelt3 III. r. vádlott a nagybani piacon havonta 800.000,- forintot keres, emellett másodállásban a cég2nél is dolgozik, melyből alkalmanként 50.000,- forint jövedelme származik. (ítélet [14] bekezdés)

[42] A helység² lakásban lefoglalt amfetamin tömege helyesen nettó 87,95 gramm, 17,07 gramm és 254,60 gramm, összesen 359,62 gramm. (ítélet [21] bekezdés)

[43] Az emeleten, a tanú¹⁵ által lakott szobában talált marihuána tömege bruttó 2,06 gramm. (ítélet [23] bekezdés)

[44] Az ítélet [24] bekezdését azzal egészíti ki, hogy a helység² lakásban fellelt marihuána és amfetamin tiszta hatóanyagtartalma együttesen a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 1007%-a, azaz 10-szerese.

[45] A Terhelt² II. r. vádlott gépkocsijából lefoglalt kokain tiszta hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 30%-ára tehető. (ítélet [25] bekezdés)

[46] A Terhelt² II. r. vádlott cím³ lakásában megtalált marihuána tömege helyesen nettó 0,22 gramm (ítélet [27] bekezdés)

[47] A II. r. vádlott által kereskedésre szánt, a helység² és a cím³ lakásban, illetve a gépkocsijában tartott és lefoglalt kábítószeres becsült és mért együttes mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak több, mint 10-szerese (mintegy 1037%-a), ami meghaladja a különösen jelentős mennyiség alsó határát is. (ítélet [29] bekezdés)

[48] Terhelt³ III. r. vádlott által tanú²nak eladott marihuána hatóanyag-tartalma 0,048 gramm, ami a csekély mennyiség felső határának 0,8-a, a jelentős mennyiség alsó határának 0,04%-a. (ítélet [37] bekezdés)

[49] A II. r. vádlottól lefoglalt és értékesítésre szánt, valamint a III. r. vádlotton keresztül értékesített kábítószer össz mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 1037,3%-a, azaz 10,37-szerese. (ítélet [38] bekezdés)

[50] Az így kiegészített és pontosított tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Ezt követően az ítéltábla a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta. A Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH 2018.B.8., EBH 2019.B.9. és BH 2019.220.).

[51] A törvényszék a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően megindokolta, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, illetve vetett el, indokolási kötelezettségének eleget tett, a mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről számot adott. Az elsőfokú bíróság irathűen rögzítette a vádlottak és a tanúk vallomásait, a szakvélemények és az okiratok tartalmi elemeit. A törvényszék mindenben helytálló és a logika szabályainak megfelelő indokokkal támasztotta alá a vádlottak egymáshoz fűződő kapcsolatait, cselekvőségüket és az azokból levont végkövetkeztetéseit, melynek során a lehallgatási anyagokat és a szakvéleményeket részletesen elemezte. Kellő terjedelemben megindokolta, hogy a vádlottak kereskedői tevékenységét milyen bizonyítékok alapján állapította meg, melynek során – helyesen – kiemelt jelentőséget tulajdonított a tanúvallomásoknak és a lehallgatási anyagoknak. A védői fellebbezésekben írtakra tekintettel az elsőfokú ítélet igen részletes indokolását az ítéltábla a következőkkel tartja szükségesnek kiegészíteni.

[52] Az elsőfokú bíróság meggyőző érveléssel vetette el a vádlottak védekezését, akik közül az I. r. és III. r. vádlott a II. r. vádlottat, míg Terhelt² épp ellenkezőleg, a lányát és a

vejét terhelte. Valamennyiük védekezése az volt, hogy a helység2 lakásban megtalált kábítószer nem az ő tulajdona, gyakorlatilag az I. r. és III. r. vádlott Terhelt2re, míg ő a másik két vádlottra igyekezett hárítani a felelősséget. Egyikük védekezése sem foghatott azonban helyt az egyéb bizonyítékok tükrében, ahogy azt az elsőfokú bíróság ítéletében részletezte.

[53] Terhelt2 védekezését cáfolta az objektívnek tekinthető rendőri jelentés, mely a II. r. vádlott megfigyeléséről készült. Ez alapján kétséget kizáróan bizonyított volt, hogy Terhelt2 úgy járt a helység2 ingatlanban, hogy lánya és veje nem tartózkodtak otthon.

[54] A II. r. vádlott bűnösségét támasztották alá a cím3 lakásában és a gépkocsijában lefoglalt különböző eszközök, valamint a többféle típusú kábítószer, melyek fogyasztását a toxikológiai szakvélemény is megerősítette.

[55] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a lehallgatási anyagok, valamint a személyi bizonyítékok – a tanúvallomások – mind abba az irányba mutattak, hogy a II. r. vádlott a kábítószer nemcsak fogyasztotta, de értékesítette is. A tanúk részletesen beszámoltak a kábítószer kínálásáról, a leplezett eszközökkel rögzített bizonyítékokból pedig a telefonon felvett megrendelésekre lehetett következtetni. A védői érveléssel szemben a kereskedés megállapításához nem szükséges a vevőkör pontos feltárása, erre lehet következtetni a lefoglalt kábítószer mennyiségéből, többfajta minőségéből, a porciózáshoz szükséges eszközök és az értékesítésért kapott készpénz feltalálása esetén.

[56] A II. r. vádlott védője által becsatolt nyilatkozatok ezen mérlegelés támadására nem voltak alkalmasak. tanú3et és tanú25 tanú20t tanúként az elsőfokú bíróság kihallgatta, vallomásuk új bizonyítéknak nem volt tekinthető.

[57] tanú3 elmondta, hogy a bátyjával mintegy másfél évtizeden keresztül nem beszélt, ezért furcsállotta a tőle érkezett megkeresést, hogy az I. r. vádlottra gyűjtsön terhelő bizonyítékokat. A tanú a tárgyaláson azt vallotta, hogy a bátyja, a II. r. vádlott bárkit feláldoz, ennek tükrében értelmet nyert Terhelt2 lányát és vejét vádoló védekezése (ítélet [92] bekezdés).

[58] tanú25 tanú20 tanúvallomásában azt állította, hogy a Terhelt2től félt, tetteges vitájuk is volt, ezért is szakította meg vele a kapcsolatot, ennek ellenére azt vallotta, hogy nem tudott arról, hogy a II. r. vádlott kábítószer árúsított (ítélet [131] bekezdés). Ezen nyilatkozata viszont nem támasztja alá tanú3 állítását, miszerint vallomását befolyásoltan, a Terhelt3 felé fennálló tartozás elengedése fejében tette.

[59] Az elsőfokú bíróság helyesen valamennyi tanúvallomást az egyéb bizonyítékokkal összevetve értékelt, és ez alapján jutott arra a következtetésre, hogy a kábítószer-kereskedelmet többen, együttesen valósították meg. (ítélet [183]-[184] bekezdés) Erre figyelemmel az ítéltábla is elutasította a tanúk újbóli kihallgatására és szembesítésére vonatkozó bizonyítási indítványokat.

[60] Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a kábítószer készletezése, raktározása az I. r. vádlott tudtával és beleegyezésével történt, és Terhelt1 az értékesítés hasznából is részesült. Az I. r. vádlott tisztában volt a cselekmény illegális voltával, hiszen az általa lakott lakásban mind az értékesítendő anyagot, mind annak ellenértékét az ingatlan különböző pontjain elrejtették.

[61] Plasztikusan mutatta be a törvényszék mérlegelése során, hogy a lakásban lefoglalt nagyoösszegű készpénz az I. r. vádlott bevételei és anyagi lehetőségei tükrében a kábítószer

értékesítéséből származhatott, annak törvényes eredetére elfogadható magyarázattal a vádlottak nem szolgáltak.

[62] Nem hivatkozhatott alappal az I. r. vádlott arra sem, hogy a kábítószer megőrzése csak alkalmoszerű volt, mert az irányadó tényállás alapján a III. r. vádlott a náluk tárolt kábítószerből 2020. év folyamán értékesített, a vádlottak elfogására azonban csak 2021 novemberében került sor.

[63] Terhelt3 III. r. vádlott kábítószer-kereskedői tevékenységét alátámasztották a részletesen bemutatott tanúvallomások. Az a tény, hogy a III. r. vádlott a bűncselekmény leplezésekor nem volt jelen, a felelősség alól nem mentesíti. A III. r. vádlott tudott a kábítószeresek tartásáról és azok értékesítéséről, a vallomások szerint abban korábban tevőlegesen részt vett. Terhelt3 a bűncselekmény hasznából is részesült, hiszen tanú8 előadása szerint a Dániába szóló repülőjegyét is ebből fedezték.

[64] Az elsőfokú bíróság a kihallgatott tanúk vallomásai hiteltérdeklőségének elemzését is elvégezte, valamint az általuk előadottak egyéb adatokkal, bizonyítékokkal való összevetését sem mellőzte, amely ugyancsak az indokolása teljességét tükrözi. A védelmi fellebbezés e bizonyítékok újraértékelésére irányult, mely a másodfokú eljárásban nem foghatott helyt.

[65] A törvényszék mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára minden elemében meggyőző volt. Az eltérő tényállás megállapítását célzó védelmi fellebbezések valójában a bizonyítékok mikénti mérlegelésén keresztül a bemérlegelt és megindokolt tényállást támadták, amely annak megalapozottsága folytán a Be. 593. § (2) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban érvényesülő felülmérlegelési tilalom folytán eredményre nem vezethettek.

[66] A törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során a vallomásokból, a hangfelvételekből és a szakvéleményekből nyert adatok egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét (BH 2021.35. [64] bekezdés). Jelen esetben a bizonyítékok zártláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásából ellenőrizhető, továbbá egyértelműen nyomon követhető, hogy a törvényszék hogyan jutott el a vádlottak bűnösségére levont következtetéséhez.

[67] A fellebbviteli főügyész alappal hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete néhány helyen elírást tartalmazott, mely adatok a lefoglalásról készült jegyzőkönyvek és a bűnjeljegyzék alapján aggálytalanul pontosítható volt a fentiek szerint.

[68] Tévedett azonban törvényszék a kábítószeresek hatóanyagtartalmának megállapításakor, mivel az erre bizonyítékkul szolgáló igazságügyi vegyészszakértői véleményeket nem a Be. 7.§ (4) bekezdés szem előtt tartásával értékelte. A vegyészszakértői vélemények ugyanis a mérési eredményeket jellemző $\pm$ értékben, az ún. kiterjesztett szórás formájában kifejezett

értékben adták meg, ezért az ítéltábla a vádlottakra legkedvezőbb hatóanyag-tartalom értékeket csökkentett mértékében határozta meg. Nehézséget jelentett az is, hogy a lefoglalt anyagokat több vegyészszakértő vizsgálta, a szakvéleményükben rögzített megállapításokat azonban összegezni kellett.

[69] Így a helység2 ingatlanban lefoglalt marihuána (tényállás [20], [21] és [23] bekezdés) összes hatóanyag-tartalma 46,01 gramm, mely a csekély mennyiség felső határát meghaladta, annak 767%-a, jelentős mennyiség alsó határát azonban nem érte el, annak 38%-a. (nyom. ir. 8.6.13. vegyészszakértői vélemény a tényállás [20] és [23] bekezdésében írt anyagokra, illetve a 8.6.30. vegyészszakértői vélemény a tényállás [21] bekezdésében írt anyagokra)

[70] A helység2 lakásban fellelt amfetamin hatóanyag-tartalma a vádlottakra legkedvezőbb mértékben számolva 27,1 gramm és 69,8 gramm, összesen 96,9 gramm (nyom. ir. 8.6.13. vegyészszakértői vélemény), mely a jelentős mennyiség 969%-a.

[71] Ennek összegzéseként a helység2 lakásban fellelt marihuána és amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak 1007%-a, azaz 10-szerese.

[72] A II. r. vádlott gépkocsijában megtalált 27,41 gramm kokain hatóanyag-tartalma 12,36 gramm (nyom. ir. 8.6.5. vegyészszakértői vélemény 3. o. 2. szakmai ténymegállapítás), mely a csekély mennyiség felső határának 618%-a, jelentős mennyiség alsó határának 30%-a.

[73] A Magyarországon 2020. folyamán lefoglalt, a Nemzeti Szakértői és Kutató Központban vizsgált marihuána minták totál-THC koncentrációja 0,1-20 tömegszázalék tartományba esett (nyom. ir. 8.6.5. vegyészszakértői vélemény 3. o. 3. szakmai ténymegállapítás). Ezért a Terhelt3 III. r. vádlott által tanú2nak eladott 48 gramm tömegű marihuána hatóanyag-tartalma 0,048 gramm, mely a csekély mennyiség felső határának 0,8%-a, a jelentős mennyiség alsó határának 0,04%-a.

[74] Összegezve a Terhelt2 II. r. vádlott terhére tőle lefoglalt és értékesítésre szánt, valamint a III. r. vádlotton keresztül értékesített kábítószer össz mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak 1037,3%-a, azaz 10,37-szerese.

[75] Az ítéltábla erre figyelemmel az ítéleti tényállást a fentiek szerint módosította.

[76] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[77] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a lefoglalt anyagok az elkövetéskor hatályos Btk. 459.§ (1) bekezdés 18. b) pontjára tekintettel kábítószernek minősültek (ítélet [39] bekezdés).

[78] Ugyanakkor a kábítószerrel kapcsolatos büntetőjogi normák a kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról szóló 2025. évi XIX. törvény hatálybalépésével 2025. június 15. napjával alapvető változáson mentek keresztül, mely érintette a kábítószer fogalmát is. Ezért annak rögzítése sem mellőzhető, hogy a jelenleg hatályos Btk. 459. § (1a) bekezdése szerint kábítószer a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószerek 1. vagy 2. jegyzékén szereplő anyag, 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. vagy 2. jegyzékén szereplő anyag, valamint 3. mellékletében meghatározott anyag.

[79] Az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel azt is, hogy az érintett anyagok az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet mely pontja alapján tekinthetők kábítószernek a hatályos jogszabály értelmében (ítélet [40] bekezdés).

[80] A büntetőjogi felelősségrevonás szempontjából tehát az elbíráláskori büntető törvény és a háttér-, keretjogszabály eltérő, de a vádlottakra nézve kedvezőbb rendelkezést nem tartalmaz.

[81] A védői érveléssel szemben a törvényszék az irányadó bírói gyakorlatnak megfelelően állapította meg, hogy a vádlottak magatartása kábítószerrel kereskedésnek minősült.

[82] A kábítószerrel kereskedés rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel. A kereskedés ezért a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartás, amely folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósul meg. Haszonszerzésre irányul, és magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. A kereskedés egyet jelent a piac működtetésével, így haszonszerzésre való törekvést magában foglaló folyamatos tevékenység, amely a vádlottaknál egyértelműen megállapítható volt.

[83] A kereskedés sokrétű magatartást fed le, amely távolról sem korlátozódik csupán a fogyasztókkal történő adásvételi ügyletek lebonyolítására. Olyan folyamatként írható le, amely a kábítószer termesztésével (előállításával) veszi kezdetét, és a kábítószer fogyasztók részére történő értékesítésével zárul. A kereskedéssel megvalósított kábítószer-kereskedelem büntettként minősül ezért bármely, e folyamatba illeszkedő, a kábítószerre tanúsított, rendszeres haszonszerzést célzó magatartás.

[84] Kiemelendő, hogy a kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. (Kúria Bfv.988/2022/7.) Amennyiben a terhelt nagy tételben vásárol továbbértékesítés céljára kábítószer, és a kábítószer csomagolására, hígítására, adagolására szolgáló eszközökkel rendelkezik, cselekménye kereskedelemnek minősül. (BH 2015.324.I.) A kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése olyan magatartás, amely befejezett önálló tettesi cselekményt valósít meg. (Kúria Bfv.409/2021/6.) A kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése önmagában is kereskedésnek számít, ezért az ezt tanúsító elkövető cselekménye nem kísérlet, hanem befejezett bűncselekmény (BH 2017.144.) A kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése és az ezekhez kapcsolódó többletmagatartás nem kereskedés kísérlete, hanem befejezett, önálló cselekményt valósít meg. (BH 2020.350.)

[85] Törvényes a vádlottak terhére a társtettesi alakzat megállapítása is, hiszen a kábítószer tárolásáról, illetve értékesítéséről valamennyien tudomással bírtak és abban részt vettek.

[86] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva szinte hibamentesen vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

[87] Egyetértett az ítéltábla azzal, hogy az időmúlás enyhítő körülményként csak kisebb súllyal vehető figyelembe, mert az 56. BK vélemény III/10. pontja értelmében minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető. Jelen

esetben a büntetési tételkeret öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, így a büntetéskiszabás során a tételkeret alsó határát el nem érő tartamú időmúlás kisebb jelentőséggel bírt.

[88] Okszerűen utalt a vádhatóság arra, hogy további súlyosító körülmény valamennyi vádlott terhére, hogy a bűncselekményt többféle kábítószerre követték el, valamint, a II. r. vádlott terhére, hogy elfogása előtt kétféle kábítószerrel fogyasztott.

[89] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent. Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány (szabadságelvonás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett büntettnak megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenyítés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[90] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettest vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[91] Az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásra tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy miután az új büntető törvény szerint a cselekmény nem bírálendő el enyhébben, a bíróság a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján az elkövetéskor hatályos büntető anyagi jogi rendelkezéseket alkalmazta. Sőt, a pénzbüntetést érintően az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény a terheltekre nézve hátrányosabb, hiszen a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összege [Btk. 50. § (3) bekezdés] felemelésre került, így annak minimuma ezer forintról ezerötyszáz forintra változott.

[92] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor mindhárom vádlottal szemben a legszigorúbb büntetés kiszabását tartotta szükségesnek, ezért őket határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte. A vádlottak cselekményének tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben kifejezésre juttatta, a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette a kiemelt tárgyi súlyú cselekmények között helyezkedik el. Ezért más büntetési nem alkalmazása nem szolgálná a büntetés preventív célját.

[93] Terhelt I. r. vádlott esetében az enyhítő körülmények nyomatékára tekintettel az ítéltábla indokoltnak tartotta a Btk. 82.§ (1) bekezdése szerint az ún. enyhítő szakasz alkalmazását, így a Btk. 82.§ (2) bekezdés b) pontja alapján vele szemben a törvényi minimumot el nem érő tartamú szabadságvesztés szabott ki. Esetében hangsúlyosan értékelte cselekvőségét, és figyelemmel volt a belső arányosságra, hiszen az I. r. vádlott a kábítószer fizikai átadásában bizonyítottan nem vett részt.

[94] Az I. r. vádlott személyére – különösen büntetlen előéletére és megromlott egészségi állapotára – tekintettel az ítéltábla lehetőséget látott a Btk. 35.§ (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozat alkalmazására.

[95] Ugyanezen okokból az ítéltábla úgy rendelkezett, hogy az I. r. vádlott a Btk. 38.§ (3) bekezdése szerint a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

[96] A II. r. vádlott tekintetében az ítéltábla egyetértett azzal, hogy előéletére és a szervező szerepére tekintettel vele szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt, az elsőfokú bíróság által meghatározott büntetés tartamát azonban némileg eltúlzottnak találta, ezért azt 8 évre enyhítette. E joghátrány arányos és a vádlott cselekményével is összeegyeztethető.

[97] A III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama igazodik a terhére megállapított bűncselekmény tárgyi súlyához, a személyében rejlő társadalomra veszélyességhez és a feltárt bűnösségi körülményekhez, és alkalmas a büntetési célok elérésére is. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a III. r. vádlottal szemben szükséges, de egyben elégséges a törvényi minimumban meghatározott mértékű szabadságvesztés kiszabása, így annak súlyosítására, illetve enyhítésére sem látott lehetőséget.

[98] A II. r. és III. r. vádlott esetében a szabadságvesztés fegyház fokozata, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés törvényes, az elsőfokú bíróság azt is helyesen tüntette fel ítéletében, hogy azok mely törvényi előírásokon alapulnak.

[99] A II. r. vádlott által őrizetben, letartóztatásban, valamint ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe való beszámítása a megfelelő törvényhelyekre hivatkozással ugyancsak törvényes.

[100] A másodfokú bíróság a közügyektől eltiltás tartamát megfelelőnek találta valamennyi vádlott tekintetében, azonban a mellékbüntetés törvényhelyeként a Btk. 33. § (2) bekezdését is rögzíti.

[101] A megfelelő jövedelemmel rendelkező Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlott haszonszerzés céljából követték el a kábítószer-kereskedelem büntettét, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan szabott ki velük szemben pénzbüntetést is. Az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll az I. r. és III. r. vádlott személyében és cselekményükben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik a rendelkezésre álló adatokból megállapítható anyagi helyzetükhöz. A törvényszék helyesen állapította meg ennek mértékét a Btk. 2.§ alapján a vádlottakra kedvezőbb elkövetéskori jogszabályra tekintettel.

[102] Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részében helytállóan tüntette fel a pénzbüntetés meg nem fizetésének törvényi következményeit is.

[103] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a pénzbüntetés törvényhelyére vonatkozó megjelölését kiegészíti a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással, továbbá rögzíti, hogy a büntetések egymás melletti kiszabására a Btk. 33. § (3) bekezdése biztosít lehetőséget.

[104] Az ítéltábla a pénzbüntetés alkalmazását Terhelt2 II. r. vádlott esetében mellőzte, tekintettel arra, hogy megfelelő vagyonnal nem rendelkezik, jövedelemszerző tevékenysége pedig fogvatartására és a hosszú tartamú szabadságvesztésre figyelemmel megszűnt.

[105] A Btk. 50. § (2) bekezdésében meghatározott pénzbüntetés alkalmazására ugyanis kizárólag a törvényben meghatározott három konjunktív feltétel megléte esetén kerülhet sor. A bűncselekmény haszonszerzés céljából történő elkövetése és a terhelt szabadságvesztésre ítélésének ténye objektív feltétel, míg a terhelt jövedelmi, vagyoni viszonyainak megfelelése bírói mérlegelés tárgya. (BH 2025.6.)

[106] Erre tekintettel az ítéltábla álláspontja szerint a II. r. vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabására nincs mód, mivel a bevétel csak abban az esetben minősül a pénzbüntetés szempontjából megfelelő vagyonnak, illetve jövedelemforrásnak, ha ténylegesen anyagi haszonszerzést biztosít (BH 2020.193.)

[107] Az elsőfokú bíróság ítéletének a vagyonekbevételezésre vonatkozó indokai helytállóak, a törvényszék ügydöntő határozata azonban pontosításra szorul az összecsúszás tekintetében. Az elsőfokú bíróság ítéletében írt, vagyonekbevételezés alá eső 1.715.000,- forint befizetésének és befizetésének a vádiratban megjelölt letéti számok feltüntetésén kívül nincs nyoma. Az iratok közt kizárólag a Pest Vármegyei Rendőrfőkapitányság 13000/1095/2021. bü. számú összesített bűnjeljegyzéke található, melynek 24-31., 40. és 44. tétele szerint összesen 1.548.000 forint, 270 euró és 10 lei befizetéséről rendelkeztek. Így a vagyonekbevételezést az ítéltábla ezen összegekre rendelte el Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában, mivel az ingatlan, ahol a pénzt megtalálták, a befizetés alkalmával igazoltan az I. r. vádlott használta. Az elsőfokú bíróság félreérthető fogalmazása miatt helyesen hivatkozott a vádhatóság arra, hogy a vagyonekbevételezés nem rendelhető el és nem hajtható végre egyetemlegesen (69/2008. BK vélemény III. pont).

[108] A törvényszék helytállóan döntött a befoglalt mobiltelefonok vagyonekbevételezéséről is.

[109] A másodfokú bíróság annyiban egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy ezen intézkedés törvényhelyeként a Btk. 63. § (1) bekezdés f) pontját is feltünteti.

[110] A törvényszék helyesen rendelkezett a kábítószeres, a kábítószerrel szennyezett tárgyak, valamint a természetéhez szükséges eszközök elkobzásáról.

[111] Elmulasztott azonban határozni az összesített bűnjeljegyzék 21. tételeszáma alatti papírszatyorról, illetve a benne foglalt tárgyakról. Így ezeket a másodfokú bíróság a Btk. 72.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, mint a kábítószer adagolásához szükséges eszközöket, szintén elkobozta.

[112] Helytállóan rendelkezett az elsőfokú bíróság az I. r. és III. r. vádlott tekintetében a lefoglalt tomfa és gázriasztó fegyver lefoglalásának megszüntetése és azok visszatartása iránt a pénzbüntetés és bünyügyi költség megfizetéséig.

[113] A másodfokú bíróság a Be. 321. § – 2024. március 1. napjától hatályos – (5a) bekezdésének megfelelően arról is rendelkezett, hogy amennyiben a dolog átvételére jogosult a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor az az állam tulajdonába kerül.

[114] A másodfokú bíróság azonban nem rendelkezett az összesített bűnjeljegyzék 19. tételeszáma alatti, a nyomozás során tanú8ól lefoglalt 199.000,- forint készpénz sorsáról. tanú8 az eljárásban vádlotként nem szerepelt, a tőle lefoglalt pénzösszeg sorsáról – már a vádemelés előtt – egyszerűsített felülvizsgálat keretében lehetett volna dönteni. Az ítéltábla e bűnjelre vonatkozó döntése fellebbezési lehetőség hiányában a vádlottak mellett a vagyoni érdekeltet is megfosztotta volna jogorvoslati jogától, az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében azonban az elsőfokú bíróság határozata fellebbezéssel támadható.

[115] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[116] Az ítéltábla az előzetes fogvatartással összefüggésben több elírást talált a törvényszék határozatában, ezért a rendelkező részben írtak szerint pontosította a II. r. vádlott tekintetében a fogvatartási adatokat.

[117] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[118] A másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett a II. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől letartóztatásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Rédei Géza s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kováts Katalin s.k.

előadó bíró

Dr. Kertész Andrea

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.59/2024/31. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.256/2025/24. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében 2026. év március hó 3. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke